

Elektronicky
podepsal(a) Mgr. Martin
Blaško
Datum: 2017.06.14
15:09:46 CEST

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábř. 34
702 00 Ostrava

Naše značka: 2017/1004/08

V Ostravě dne: 14.06.2017

K č.j. 32 ICm 2342/2017
KSOS 25 INS 10525/2016

Ve věci:

žalobce: **Ing. Lee Louda**
IČ: 69326681
se sídlem Vodičkova 41, Praha 1, PSČ: 110 00
Insolvenční správce OKD, a.s.
IČ: 26863154
Se sídlem Štonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ: 735 06

proti

žalovaný: **Česká průmyslová zdravotní pojišťovna**
se sídlem Jeremenkova 11, Vítkovice, 703 00 Ostrava
IČ: 47672234

zastoupen: Mgr. Martinem Blaškem, LL.M., advokátem

Vyjádření žalovaného
Odpůrcí žaloba

Mgr. Martin Blaško, LL.M., advokát
Olbrachtova 1334/27, Ostrava / IČ: 66249040 / DIČ: CZ7209289087 / ID datové schránky: z6gaezz
bankovní spojení č.ú.: 2107367055/2700 / mob: +420 606711987 / email: martin.blasko@ak-blasko.cz

I.

- 1.1. Dne 16.05.2017 vyzval shora nadepsaný soud žalovaného, aby se vyjádřil k připojené žalobě a uvedl, zda nárok v ní uplatněný uznává či nikoli, a vylíčil rozhodující skutečnost ve věci.

II.

- 2.1. Podle ustanovení § 3 insolvenčního zákona dlužník je v úpadku, jestliže má a) více věřitelů a b) peněžitě závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a c) tyto závazky není schopen plnit (dále jen „platební neschopnost“). Má se za to, že dlužník není schopen plnit své peněžitě závazky, jestliže a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.
- 2.2. Dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je v úpadku i tehdy, je-li předlužen. O předlužení jde tehdy, má-li dlužník více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku. Při stanovení hodnoty dlužníkova majetku se přihlíží také k další správě jeho majetku, případně k dalšímu provozování jeho podniku, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník bude moci ve správě majetku nebo v provozu podniku pokračovat.

III.

- 3.1. Podle ustanovení § 111 insolvenčního zákona, nerozhodne-li insolvenční soud jinak, je dlužník povinen zdržet se od okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, nakládání s majetkovou podstatou a s majetkem, který do ní může náležet, pokud by mělo jít o podstatné změny ve skladbě, využití nebo určení tohoto majetku anebo o jeho nikoli zanedbatelné zmenšení. Peněžitě závazky vzniklé před zahájením insolvenčního řízení je dlužník oprávněn plnit jen v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem (odstavec 1). Omezení podle odstavce 1 se netýká úkonů nutných ke splnění povinností stanovených zvláštními právními předpisy, k provozování podniku v rámci obvyklého hospodaření, k odvrácení hrozící škody, k plnění zákonné vyživovací povinnosti a ke splnění procesních sankcí (odstavec 2). Právní úkony, které dlužník

učinil v rozporu s omezeními stanovenými v důsledku účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení, jsou vůči věřitelům neúčinné (odstavec 3).

- 3.2. Ustanovení § 111 insolvenčního zákona upravuje tzv. zákonnou neúčinnost právních úkonů, které dlužník učinil v rozporu s omezeními stanovenými v důsledku účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení. Tato úprava má smysl jen ve spojení s následným zjištěním úpadku dlužníka; zamítne-li insolvenční soud věřitelský insolvenční návrh, lze jen stěží uvažovat o právu insolvenčního správce domáhat se vůči věřiteli dlužníka, aby „vrátil“ do majetkové podstaty dlužníka plnění, které mu dlužník poskytl v době po zahájení insolvenčního řízení v rozporu s ustanovením § 111 insolvenčního zákona.

IV.

- 4.1. Žalovaný neshledává návrh důvodným, protože skutečnost, že dlužník uhradil pohledávky v celkové hodnotě 655.722,- Kč, sama o sobě neznamená, že by se svým majetkem nakládal nad rámec omezení stanoveného insolvenčním zákonem, tj. nad rámec zachování běžného provozu svého podniku. Výše dlužníkem uhrazených pohledávek neodůvodňuje ani závěr o tom, že by jejich úhrada vedla k podstatnému zmenšení jeho majetku. Jakékoli bližší skutečnosti, které by takovému závěru mohly nasvědčovat, žalobce netvrdí ani je neosvědčil.
- 4.2. **Žalobce by musel pro tyto účely předložit seznamy majetku, závazků a zaměstnanců, aby bylo zřejmé, v jakém poměru jsou shora uhrazené platby k celkovému majetku dlužníka.**
- 4.3. V rozsudku VS Olomouc 2 VSOL 176/2010-A-86 ve věci KSBR 24 INS 8521/2009) se uvádí, že: „Z § 111 insolvenčního zákona plyne, že dlužníku není zcela zapovězeno disponovat se svým majetkem poté, co je zahájeno insolvenční řízení. Dlužník však nesmí nakládat s majetkem způsobem, který by vedl k podstatným změnám majetkové podstaty, a tím i ke snížení uspokojení věřitelů.“

V.

- 5.1. Z toho, co je uvedeno shora, je zřejmé, že důvody, o které opírá žalobce aplikaci ust. § 111 odst. 2 insolvenčního zákona, neobstojí, jelikož neprokázal, že by v důsledku právních úkonů dlužníka docházelo ke změnám v rozsahu majetkové podstaty v neprospěch věřitelů.
- 5.2. Výjimka z omezení dlužníka v nakládání s majetkovou podstatou, která je upravena v ust. § 111 odst. 2 insolvenčního zákona, však dlužníkovi umožňuje provozovat i po podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení svůj podnik v rámci obvyklého hospodaření. Insolvenční zákon tak jednak předchází nebezpečí vzniku škody na budoucí majetkové podstatě dlužníka, jednak zohledňuje možnost, že insolvenční návrh může být zamítnut, a tím omezuje dopady zahájení insolvenčního řízení do sféry dispozice dlužníka s majetkem na míru přesahující obvyklé hospodaření dlužníka.

- 5.3. Argumentace žalobce, že se na tento případ v celém rozsahu vztahuje rozsudek Vrchního soudu v Praze č.j. VSPH 853/2016 ze dne 16.02.2016, v němž byla odpůrcí žaloba proti České správě sociálního zabezpečení úspěšná z důvodu, že platby na sociální pojištění a státní politiku zaměstnanosti nejsou plněním podle zvláštního právního předpisu neobstojí. **Vrchní soud zde jednoznačně konstatoval, že v daném konkrétním případě šlo o situaci, kdy stav majetkové podstaty umožňoval uhrazení toliko některých pohledávek za podstatou a pohledávek jim na roveň postavených pouze za předpokladu, že lze důvodně předpokládat plnou úhradu všech zbývajících pohledávek dle ust. § 168 a 169 IZ.**
- 5.4. Takové důvody však žalobce v daném případě neosvědčil a nebyly zjištěny ani insolvenčním soudem. V případě, kdy dlužník zcela nebo částečně uhradil pojistné za zdravotní pojištění za své zaměstnance, nejde o obchodní závazky vzniklé z podnikatelské činnosti dlužníka, poskytnutý objem plnění dlužníka není nepřiměřený a zjevně nemůže mít za následek podstatnou změnu v rozsahu majetkové podstaty v neprospěch ostatních věřitelů, jak tvrdí žalobce.

VI.

- 6.1. Pohledávky z titulu dlužného pojistného nemají svůj základ v občanskoprávních ani v obchodněprávních vztazích, ale vychází ze speciální právní úpravy dané zákonem č. 48/1997 Sb. a zákonem č. 592/1992 Sb. Zvláštní charakter této platby vyplývá též ze skladby pojistného, neboť zaměstnavatel odvádí část pojistného za své zaměstnance i část pojistného, kterou je povinen hradit zaměstnanec, srážkou ze zaměstnancovy mzdy i bez jeho souhlasu.
- 6.2. Způsob úhrady pojistného na všeobecné zdravotní pojištění je upravený kogentně zákony o zdravotním pojištění, tj. zákony č. 592/1992 Sb. a č. 48/1997 Sb., a vylučuje jinou možnost úhrady pojistného. Daný případ se neřídí ani občanskoprávní ani obchodněprávní úpravou, **nýbrž zvláštní právní úpravou.**
- 6.3. V této souvislosti lze tedy uzavřít, že dlužník postupoval v souladu s insolvenčním zákonem, když uhradil pojistné na zdravotní pojištění, jelikož se se jedná o plnění stanovené zvláštním předpisem.

VII.

- 7.1. **Na základě výše uvedeného žalovaný shrnuje, že nárok uplatněný v žalobě v celém rozsahu neuznává a navrhuje zamítnutí žaloby.**

Česká průmyslová zdravotní pojišťovna